

2012 T 925

21 april 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. H.P.J.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat te
Breda,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tot [datum] priester in het Bisdom van Breda en onder meer werkzaam
als kapelaan in de [parochie].

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 20 december 2013. Op 15 april 2014 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], vice-kanselier van het Bisdom Breda.

Op 5 maart 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen met haar pleegdochter mevrouw [naam]. Klaagster heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur.

Namens het Bisdom is verschenen [naam].

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klaagster zat op de lagere school in [plaats]. Dit was een katholieke school, waar veel nonnen werkzaam waren. Aangeklaagde gaf op deze school godsdienstles en was daarnaast aanwezig bij de filmvoorstellingen op school. Deze filmvoorstellingen werden onder schooltijd gegeven op zolder.

Tijdens twee van deze filmvoorstellingen heeft het misbruik plaatsgevonden. Klaagster zat de eerste keer aan het gangpad vrij achteraan. Op enig moment kwam aangeklaagde en vroeg of hij op de plaats van klagster mocht zitten. Hij nam klagster op schoot en begon haar te betasten. Hij ging met zijn hand in haar onderbroek en betastte de vagina van klagster met zijn vingers. Klaagster durfde niets te zeggen en was doodsbang. De tweede keer gebeurde het op precies dezelfde manier, zij het dat klagster toen ergens anders zat. Klaagster heeft ter zitting

verklaard dat deze twee gebeurtenissen in het najaar van [jaartal] en in het voorjaar van [jaartal] hebben plaatsgevonden.

2.2. Klaagster heeft nooit met iemand durven praten over hetgeen is gebeurd. Klaagster heeft altijd geleerd, dat de geestelijkheid de baas was. Klaagster is getrouwd in [jaartal] en heeft twee kinderen gekregen.

In [jaartal] heeft klaagster een [ongeval] gehad en ten gevolge daarvan is zij over alles na gaan denken. Klaagster kon het allemaal niet meer aan en heeft zich in [jaartal] op laten nemen op de PAAZ-afdeling. Klaagster heeft tijdens die opname voor het eerst over dit misbruik gesproken met de maatschappelijk werkster, die op deze afdeling werkzaam was.

Klaagster vindt het erg moeilijk om geconfronteerd te worden met het nieuws over het misbruik en de kerk. Klaagster kan zich moeilijk uiten. Ze durft niet voor zichzelf op te komen en laat dingen toe die ze eigenlijk niet wil. Klaagster heeft de indruk dat deze terughoudendheid een gevolg is van het seksueel misbruik.

2.3. Klaagster wil graag haar verhaal doen en vraagt zich af of er meerdere slachtoffers zijn van deze kapelaan. Klaagster overweegt contact op te nemen met de hulpverlening van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK, omdat hulpverlening wellicht nog iets kan bijdragen aan de verwerking.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vice-kanselier heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik, maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klaagster onwaarheid spreekt. Het Bisdom wacht daarom de zitting en de beslissing van de Klachtencommissie af.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klaagster is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klaagster ondersteunen. De Klachtencommissie merkt daarbij op, dat nader onderzoek naar de redenen van de uittreding van aangeklaagde op [datum] niet noodzakelijk is, omdat dit een gebeurtenis is van tien jaar na het gestelde misbruik en er geen aanknopingspunten zijn voor de veronderstelling dat een onderzoek daarnaar relevante informatie voor de klacht van klaagster op zal kunnen leveren.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen, dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht naar haar oordeel niet gegrond kan worden verklaard. Daarmee wil overigens niet gezegd zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar kunnen zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Breda de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 21 april 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. R. Willemsen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klaagster en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klaagster verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.